وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ

ساڻ فضل الله تعاليٰ جي هي ترجمون قرآن شريف جو جوڙيل جناب درياءِ علوم ظاهري

۽ باطني ذوي العلم زماني قاضي ميان عزيز الله صاحب متعلوي جي جو

قرآن مجيد
مترجم سنڌي ١٢٩٣

فقير حقير عبدالصمد ولد حاجي محمد مقيم مخدوم نور نگر ٽوٽي ويٺل مير پور بٺوري وارن

جي جوڙ موجب شائقن ديندارن جي منجهه ڇاپخاني مرغوب هر ديار بمبئي جي ڇاپيو

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَقِيْلَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة الفاتحة نازل ٿي مڪي ۾ جنهن ۾ ست آيتون آهن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

شروع ٿو ڪريان ساڻ نالي خدا جي جو رزق ڏيندڙ بخشيندڙ آهي

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

سڀ ڪا ساراهه جڳائي الله کي جو مالڪ آهي ڍرن عالمن جو

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝

جو مهربان آهي رحمت جو دنيا ۽ آخرت ۾ جو بادشاهه آهي ڏينهن قيامت جو

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝

توکي خاص عبادت ٿا ڪريون ۽ توکان هر ڪم ۾ ٿا گهرون مدد

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝ صِرَاطَ

ڏيکار اسان کي اڳا واٽ سڌي نهجي جا واٽ تن

الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ

نيڪن جي نعمت ڪئي تو مٿي جن نه واٽ تنهن جي

الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝

ڪاوڙ ڪئي تو مٿي جن يهودين ۽ نه واٽ گمراهن جي جي آهن نصارا

وهي ثلٰثون اٰية	بسم الله الرحمٰن الرحيم	سورة الملك مكية
منجهس ٽيه آيتون آهين ٣٠	ساڻ نالي خدا بخشڻهار مهربان جي	سورة الملك نازل ٿي مڪي ۾

تبٰرك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ①

گهڻي برڪت وارو آهي خدا جنهجي هٿ ۾ بادشاهي آهي جهان جي ۽ اهو مٿي هر شيء تي قادر

الذي خلق الموت والحيوٰة ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز

جنهن خلقيو موت ۽ حياتي ته آزمائي اوهانکي ته ڪهڙو اوهان منجهان عمل ڪري ٿو چڱو اهو غالب

الغفور ② الذي خلق سبع سمٰوٰت طباقا ما ترى في خلق

مرهيندڙ آهي جنهن خلقيا ست آسمان جي طبقا طبقا آهن نٿو ڏسين منجهه خلقت

الرحمٰن من تفٰوت فارجع البصر هل ترى من فطور ③ ثم ارجع

خدا جي ڪو تفاوت پوء موٽاء اک اي ڇا انهه ڪون ڏسندين ڪو نقصان پوء موٽاء

البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير ④ و

اک ٻه ڀيرو آسمان ڏانهن ته موٽندي اچي تو ڏانهن اک خوار ٿي ۽ اها نا اميد ٿيل ڏسڻ عيب جي

لقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلنٰها رجوما للشيٰطين

تحقيق سينگاريو سون آسمان دنيا جو ساڻ ڏيئن تارن جي ۽ ڪياسون اهو تير بندڙ شيطانن کي

واعتدنا لهم عذاب السعير ⑤ وللذين كفروا بربهم عذاب

۽ جوڙي رکيا سون اڳلاءِ عذاب دوزخ جو ۽ ته لاءِ جن ڪفر ڪيو سو رب سندن عذاب آهي

جهنم وبئس المصير ⑥ اذا القوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي

دوزخ جو ۽ مٺي آهي اها جاء جڏهن پوندا دوزخ ۾ ٻڌندا دوزخ جي هڪل ۽ اهو

تفور ⑦ تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها فوج سالهم خزنتها

ڦڪندڙ هوندو سگهو ڦاٽندو ڪاوڙ منجها جڏهن وڌي ويندي ان منجهه جماعت ته پڇندا ان کان داروغا

الم ياتكم نذير ⑧ قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا

ڇا نه آيو اوهان وٽ رسول چوندا ها انهه آيا آسانوٽ رسول ڊيڄاريندڙ پوء ڪوڙو ڀانيا سون ۽ چيوسون

عذاب السعير

مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (9) وَقَالُوا لَوْ كُنَّا

ته نه نازل ڪئي خدا ڪي شيءِ نه آهيو اوهين مگر وڏي گمراهيءَ ۾ ۽ چوندا ته جيڪڏهن هجون ها اسان

نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (10) فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ ۚ

ٻڌي ها يا سمجهي ها نصيحت رسولن جي ته نه هجون ها اسين اهل دوزخ جو پوءِ مڃيندا گناهه پنهنجا

فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ (11) إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ

پوءِ هلاڪي آهي اهل دوزخ جي لاءِ تحقيق جيڪي ڊڄن ٿا پنهنجي رب کان بن ڏٺي ته انهن کي

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ (12) وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ

انهن لاءِ مغفرت آهي ۽ اجر وڏو ۽ ڳجهي ڪندا ڳالهه پنهنجي يا ظاهر ڪندا ته خدا ڄاڻي ٿو

بِذَاتِ الصُّدُورِ (13) أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (14)

سينن جي اندر جي ڳالهه ڇا نه ڄاڻندو سو جنهن خلقيو انهن کي ۽ اهو دانا ۽ واقف آهي

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا

اهو اهو آهي جنهن ڪئي اوهان لاءِ زمين نرم ڪري پوءِ هلو منجهس طرفن انجي ۽ کائو رزق مان

مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ (15) أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ

ڪنار رزق خدا جي ۽ اوڏانهن موٽڻو آهي ڇا امن وارا آهيو ان عذاب الله جي جو آهي منجهه آسمان جي

بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ (16) أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ

انهي زمين پوءِ اوچتو سگهو ڏڪڻ لڳي ڇا امن وارا آهيو خدا کان جي موڪلي

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ (17) وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ

اوهان تي پٿر واءُ مينهن ته اوهان سگهو ڄاڻندا ته منهنجو ڊيڄارڻ ڪيئن آهي ۽ تحقيق ڪوڙو ڀانيو هو جن

مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (18) أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ

انهن کان اڳ پوءِ ڪيئن هو عذاب ڪرڻ منهنجو انهن کي ڇا نه ڏٺو پکين کي جي مٿان انهن جي

صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ (19)

پکيڙيندڙ آهن ۽ سيڙيندڙ، نه جهلي انهن کي هوا ۾ مگر قدرت خدا جي، تحقيق اهو هر شيءِ کي ڏسندڙ آهي

أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ إِنِ

ڪهڙي ڪافرن جي لشڪر اهين اهو جيڪو بچائيندا انکي کنا عذاب خدا جي ري حڪم خدا جي نه آهين

الْكٰفِرُوْنَ إِلَّا فِي غُرُوْرٍ (20) أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ

ڪافر مگر منجهه خيال ڪوڙي ڪي جيڏو هي الله جو رزق ڏي انکي سو جهلي رزق

رِزْقَهٗ بَلْ لَّجُّوْا فِي عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ (21) أَفَمَنْ يَّمْشِي مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ

پنهنجو هم بلڪ ڏاڍا اڙين تا منجهه سرڪشي ۽ ڀڄڻ ڪي سو آنڌو جو هلي ٿو ڪرندو منهن پر

أَهْدٰٓى أَمَّنْ يَّمْشِي سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ (22) قُلْ هُوَ الَّذِيٓ

سڌين عقل آهي ڪي سو جو هلي برابر واٽ سڌي تي ۽ نه ڪري چئو الله سو آهي جنهن

أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْـِٕدَةَ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ (23)

پيدا ڪيو انکي ۽ جوڙيا اهان ڪن ۽ اکيون ۽ دليون ٿورڙو ٿا شڪر انو ڪريو

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ (24) وَيَقُوْلُوْنَ

چئو الله سو آهي جنهن پيدا ڪيو انکي منجهه زمين ۽ انهي ڏانهن مري ايندا ۽ چوندا ڪافر ته

مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ (25) قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ

ڪڏهن ٿيندي قيامت جي اهيو آهي سچا چئو ته هي خبر آهي مگر خدا کي

وَإِنَّمَآ أَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ (26) فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ

۽ نه آهيان آءُ مگر ڊيڄاريندڙ پڌرو پوءِ جڏهن ڏسندا قيامت اوڏي ته ڪارا ٿيندا منهن

كَفَرُوْا وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ (27) قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ

ڪافرن جا ۽ چوندا ته هي قيامت سا آهي جو اوهان جه ڪو نه پيا ڏسو چئو خبر ڏيو مونکي

أَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ

عذاب ڪندو مونکي خدا ۽ ناڪي جي آهين مون سان ڪي بخشيندو اسانکي ته ڪير جيڏو ايندو ڪافرن کي ڪنا عذاب

أَلِيْمٍ (28) قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ

ڏکوئيندڙ چئو او بخشيندڙ آهي وسهون اسين انکي ۽ انتي ڀروسو ڪريون ٿا پوءِ سگهو ڄاڻندا ته ڪير آهي

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ

مُنجهه ڳوٺ آهي پڌري. چؤ خبر ڏيو ته جيڪڏهن ٿئي توهان جو پاڻي ڪوهه اهي جو ته زمين هيٺ ته ڪير آڻي

سُورَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ	بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾	هِيَ ثِنْتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً
سورة القلم نازل ٿي مڪي ۾	پاڻي منو وهندڙ	منجهس ٻاونجاه آيتون آهن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ○

خدا بخشيندڙ رحم ڪندڙ جي

سان نالي

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ○ مَآ أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ○ وَ

قسم آهي قلم جو ۽ جيڪي لکن ٿا ملائڪ. ته نه آهين تون سان فضل نعمت خدا جي چريو

إِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ○ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ○ فَسَتُبْصِرُ

تحقيق آهي تو لاءِ ثواب ري حساب. ۽ تون آهين مٿي اخلاقن وڏن موچارن. پوءِ سگهو ڏسندين

وَيُبْصِرُونَ ○ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ○ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

۽ ڏسندا ڪافر به ته منجهان ڪهڙو آهي چريو. تحقيق خدا ڄاڻي ٿو جو گمراه ٿيو

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ○ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ○ وَدُّوا

گناوات خدا جي. اهو ڄاڻي ٿو هدايت وارن کي. پوءِ م چيو ڪر ڪافرن ڪوڙن جو. سڌ ڪن ٿا

لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ○ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ○ هَمَّازٍ

جي ٿو ڍلا ٿين ته ڍلا ٿين. ۽ م چيو ڪر سڀڪنهن ڪوڙي سنهن کڻندڙ خوار جو. گلا خور

مَشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ○ مَنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ○ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ○

هلندڙ رسائي چغلي. جهلي ٿو ڀلائي کي اسلام کان حد کان گذرندڙ فاسق. سخت دل جو پٺيان انهي آهي ولد الزنا جو

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ○ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ

جيئن آهي صاحب مال ۽ پٽن جو. جڏهن پڙهجي رسول آڻي قرآن ته چوي ٿو ته قصا آڪا آهن اڳين

الْأَوَّلِينَ ○ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ○ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ

اڳين جا. سگهو نشان ڏينداسون انهي جي نڪ تي. اسان آزمايو آهي قريش کي جيئن آزمايو سون صاحبن

الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ○ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ○ فَطَافَ

باغ جي جڏهن سنهن کنيائون ته لڻنداسون ميوو باغ جو وقت صبح جي ۽ نه ڪيائون ڌار حصو فقيرن جو پوءِ ڦري

عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ○ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ○

باغ تي آفت خدا وٽان ۽ اهي ستل هوا پوءِ ٿي پيو باغ مثل لڻيل جي

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ○ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ○

پوءِ سڏ ڪيائون صبح جو ته سوير هلو مٿي پوک باغ جي جيڪي آهيو لڻندڙ

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ○ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ○

پوءِ ويا ۽ ٿي لڪا مسڪينن کان ته نه داخل ٿين باغ ۾ اڄ اوهان تي مسڪين

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ○ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ○

۽ هليا صبح جو پيا ٿيون ته ايم مٿي منع خير جي قادر آهيون پوءِ جڏهن ڏٺائون باغ چيائون ته اجهو ڀلياسون

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ○ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ○

بلڪ اسان کي نا اميد ڪيو ويو ص چيو وچترين انهن جي ته ڪين چيم اوهان کي ڇو نٿا ڪريو توبه

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ○ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ

چيائون پاڪ آهي خدا اسين آهيون ظالم گنهگار پوءِ هيڪڙن ٻين کي ٿي ڪئارڻ ۽ ملامت ڪئي

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ○ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا

چيائون افسوس آهي اسين ٿياسون گنهگار هم اميد آهي ته خدا عوض ڏيندو اسان کي ڀلو ڪنا باغ

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ○ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ

اسين خدا ڏانهن موٽياسون اهڙو آهي عذاب خدا جو ۽ عذاب قيامت جو وڏو آهي

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ○ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ○ أَفَنَجْعَلُ

جيڪي هوند ڄاڻن تحقيق متقين لاءِ خدا وٽ آهن بهشت نعمتن جا ڇا ڪنداسون

الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ○ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ○ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ

مسلمانن کي ڪافرن جهڙو ڪوه ٿيو آهي اوهان کي ڪهڙا تا حڪم ڪريو ڇا ان وٽ ڪو ڪتاب آهي جنهن

ص حد منهن اڳ کان

ص سليس معرب

ع

تَدْرُسُوْنَ ۝ اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ۝ اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا

تا پڙهو تہ اوهان لاءِ قيامت ۾ جيڪي چوندا ڪِ اوهان وٽ ڪو عهد آهي جو لازم ٿيو اسان تي

بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ ۝ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ

جو پهچندڙ ڏينهن قيام سنڌي تہ اوهان کي پر پوندو جيڪي چوندا پڇ انهن کي تہ ڪهڙو انهن مان هن ڳالهه جو

زَعِيْمٌ ۝ اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ۝

جوابدار آهي ڪِ انهن سان ڪي ڀائيوار آهن (عهد ۾) پوءِ گهرجي تہ آڻين پنهنجا ڀائيوار تہ شاهد ڏين جي آهن سچا

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۝

جنهن ڏينهن ظاهر ڪندو خدا پنهنجي قهر کي ۽ سڏبا سڀ ماڻهو سجدي لاءِ پوءِ نہ ڪري سگهندا ڪافر سجدو

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ وَقَدْ كَانُوْا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ

۽ جهڪيون ٿينديون انهن جون اکيون اچي ويندي انهن کي خواري ۽ تحقيق دنيا ۾ سڏيا ويندا هئا سجدي لاءِ

وَهُمْ سٰلِمُوْنَ ۝ فَذَرْنِيْ وَمَنْ يُّكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيْثِ ۗ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

۽ هو چڱا ڀلا هئا پوءِ ڇڏ مون کي ۽ تہ ڪافرن کي جي ڪوڙو سمجهن قرآن کي سگهو وٺنداسون انهن کي

مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۗ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ۝ اَمْ تَسْئَلُهُمْ

انهيءَ طرح جيئن نہ ڄاڻندا ۽ ڍر ڏيندس انهن کي دنيا ۾ تحقيق مڪر منهنجو پڪو آهي ڇا گهرين ٿو تون

اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ۝ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ۝

انهن کان اجورو پوءِ اهي ڏنڊ جي بار هيٺ آهن ڪِ انهن وٽ آهي خبر غيب جي جا اهي لکي رکي ٿا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ ۝

پوءِ صبر ڪر مٿي حڪم خدا جي ۽ نہ ٿيءُ مثل يونس جي جڏهن سڏ ڪيائين خدا کي غم وارو ٿي

لَوْلَآ اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُوْمٌ ۝

جي نہ هوندو ان سان فضل خدا جو تہ هوندو اڇلايل مڇي جي پيٽ ۾ ۽ اهو هوندو حال ۾ خراب

فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

پوءِ چونڊيو ان کي خدا پوءِ ڪيائين ان کي صالحن مان ۽ تحقيق ويجها آهن ڪافر تہ ڌڪي ڇڏين گهڻو لڪي

الْجَنَّةِ ۚ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ○ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ○ فَطَافَ

باغ کي جڏهن سنهن کيائون ته لڻندا اسين ميوو باغ جو وقت صبوح جي ۽ نه ڪيائون ان شاءالله چوڻ پوءِ ڦري

عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ○ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ○

باغ تي آفت خدا وند جي ۽ اهي ستل هوا پوءِ ڦري ٿيو باغ مثل لڻل جي

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ○ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنتُمْ صَارِمِينَ ○

پوءِ سڏ ڪيائون صبوح جو ته سوير هلو مٿي پوک باغ جي جيڪي آهيو لڻندڙ

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ○ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ○

پوءِ ويا ۽ ٿي لڪا مسڪينن کان ته نه داخل ٿئي باغ ۾ اڄ اوهان تي مسڪين

وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ○ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ○

۽ هليا صبوح جو بنياڻن ته اسين مٿي منع خير جي قادر آهيون پوءِ جڏهن ڏٺائون باغ چيائون ته اسين ڀليا آهيون

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ○ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ○

بلڪ اسان کي نا اميد ڪيو ويو چيو وڌيڪ بهتر انهن مان ته نه چيم اوهان کي ڇو نٿا ڪريو توبه

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ○ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ

چيائون پاڪ آهي خدا اسين آهيون ظالم گنهگار پوءِ هيڪڙن ٻين کي ٿي ڪيائون ملامت جي

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ○ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا

چيائون افسوس آهي اسين ٿياسون گنهگار هن اميد آهي ته خدا عوض ڏيندو اسان کي ڀلو ڪنا باغ

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ○ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ

اسين خدا ڏانهن موٽڻا ٿياسون اهڙو آهي عذاب خدا جو ۽ عذاب قيامت جو وڏو آهي

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ○ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ○ أَفَنَجْعَلُ

جي هوند ڄاڻن تحقيق متقين لاءِ خدا وٽ آهين بهشت نعمتن جا ڇا ڪنداسون

الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ○ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ○ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ

مسلمانن کي ڪافرن جهڙو ڪوهه ٿيو آهي اوهان کي هڙا ٿا حڪم ڪريو ڪا آهي وٽ اوهان جي ڪتاب جنهن

لَيُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ

جيتوڻيڪ ڪافر اُنهن تو کي ساڻ نظر هڻنداڙهه ٿڙڪائن جڏهن ته ٻڌن پرٿ قرآن جو ۽ چون ٿا ته بيشڪ

لَمَجْنُوْنٌ ۝ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝

چريو آهي ○ ناهه قرآن مگر نصيحت آهي جهانن لاءِ

اِثْنَتَانِ وَخَمْسُوْنَ اٰيَةً	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سُوْرَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
منجهس ٻاونجاهه آيتون آهن	سان نالي خدا بخشيندڙ ٻاجهه ڪندڙ جي	سورة الحاقه نازل ٿي مڪي ۾

اَلْحَآقَّةُ ۝ مَا الْحَآقَّةُ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ

قيامت ڇا آهي قيامت ۽ ڪهڙي خبر آهي تو کي ته ڪيئن آهي قيامت ڪوڙو ڀانيو ثمود

وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ۝ فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَاَمَّا عَادٌ

۽ عادين قيامت کي پر ثمودن کي هلاڪ ڪيو سون ساڻ عذاب ڏاڍي پر جي عادي

فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّ

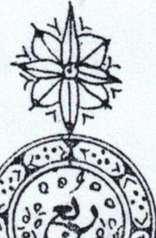
سي هلاڪ ڪيا سون ساڻ واءُ ڪوسي ڏاڍي جو مقرر ڪيو خدا اُنهن تي ست راتيون ۽

ثَمٰنِيَةَ اَيَّامٍ حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ

اٺ ڏينهن لاڳيتو پوءِ تون ڏسين تن ڪافرن کي واءُ ۾ ڪريل جيئن ته ٿُڙ کجين جا

خَاوِيَةٍ ۝ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ۝ وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ

سنهي ڪيل پوءِ ڪو تون ڏسين ٿو انهن مان باقي ۽ آيو فرعون ۽ جيڪي ڪافر هئا اڳي ان کان

وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ۝ فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً

۽ قوم لوط جي ساڻ ڪفر پوءِ نه چيو ڪيائون رسول خدا جو پوءِ ورتو خدا انهن کي

رَّابِيَةً ۝ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ

ڏاڍو آسان وقت غالب ٿيڻ پاڻي ڄمائي نوح جي کيو انهن ٻيڙي ۾ ته ڪريون ٻيڙيءَ ان لاءِ

تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ۝ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝

عبرت ۽ ياد ڪري ان کي ڪن ياد ڪندڙ پوءِ جڏهن ڦوڪيندا ڏنب ۾ ڦوڪ هيڪڙي

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ

۽ کُٽيا زمينون ۽ جبل پوءِ کُٽبا هيڪاندا پوءِ اُن ڏينهن واقع ٿيندي

الْوَاقِعَةُ ۝ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ

قيامت ۽ چيرِبا آ پوءِ اُو اُن ڏينهن سُست ٿيندا ۽ ملڪ هوندا مٿي

أَرْجَائِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ۝ يَوْمَئِذٍ

ڪنڌين آسمان جي ۽ کڻندا عرش رب جو مٿي اُنهن جي اُن ڏينهن اٺ ملڪ اُن ڏينهن

تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

عرض ٿيندا هو نه مخفي ٿيندي اوهان کا ڳالهه ڳجهي پوءِ جنهن کي ڏنو ڪتاب جيڻي هٿ ۾

فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ۝ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ۝

ته چوندو اچو ته پڙهو مون ڪتاب مون يقين ڪيو هو ته آءٌ ڳنڍبس حساب کي

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝

پوءِ اُو منجهه عيش راضي ٿيندو بهشت متاهين ۾ ميوا اُن جا اوڏا هوندا ١٥

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ

کاؤ ۽ پيئو اسودو سبب عملن اُنهن جي ڪيا ن منجهه عمر گذري ٿل ۽ جنهن کي ڏنو ڪتاب

كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ۝ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ۝

ڏابي هٿ ۾ ته اوچوندو افسوس جي هوند نه ڏنا ؤ ڪتاب ۽ نه ڄاڻان ها ته ڇا آهي منهنجو عمل

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ۝ هَلَكَ عَنِّي

ڪاش ٿئي ها موت نبيري ٿيندڙ مون کي اَجهه نه ڪفايت ڪندو مون مال منهنجو ويئي منهنجي

سُلْطَانِيَهْ ۝ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۝ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ

قوت جنهين جي ۵ وٺي اُنکي ڳٽ ڳچي ۾ وجهو پوءِ دوزخ ۾ داخل ڪريوس پوءِ زنجير ۾ جنهن

ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۞ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيْمٌ ۞ وَّلَا

۽ نه سعيو ڪندو هو مٿي کاڌي مسڪينن جي پوءِ ناهي انهيءَ جو اڄ هتي ڪو حمايت ڪندڙ ۽ نه

طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِيْنٍ ۞ لَّا يَاْكُلُهٗٓ اِلَّا الْخَاطِئُوْنَ ۞ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَا

ڪو طعام انهن کي مگر رت ۽ پونءِ نه کائيندا انهيءَ کي مگر ڪافر پوءِ قسم ڪريان ٿو ان تي

تُبْصِرُوْنَ ۞ وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ۞ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۞ وَّمَا

توهان ڏسو ٿا ۽ جيڪي نٿا ڏسو تحقيق هي قرآن آهي ڳالهه رسول سڳوري جي پاران خدا جي ۽ ناهي

هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ۞ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيْلًا مَّا

هي ڳالهه شاعر ڪنهن جي ٿورڙو ايمان ٿا آڻيو ۽ نڪي اها ڳالهه نجومي غيب جا سڌ ڏيندڙ جي ٿورڙي ٿا

تَذَكَّرُوْنَ ۞ تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۞ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ

ياد ڪريو ٿا مگر محمد جي نازل ٿيو آهي خداوند جي پاران جو رب آهي جهانن جو ۽ جي هوند جيڪي ڪوڙ رسول اسان تي

الْاَقَاوِيْلِ ۞ لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِيْنِ ۞ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِيْنَ ۞

ڪا ڳالهه ڪوڙي ته ضرور جهليون ها ساڄي هٿ کان پوءِ قطع ڪريون ها نس دل جي ۽ عذاب ڪريون ها

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِيْنَ ۞ وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ۞

پوءِ نه هجي توهان مان ڪو هڪڙو به جو جدا ڪري سگهي انهي کي ۽ تحقيق هي قرآن نصيحت آهي پرهيزگارن لاءِ

وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ۞ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۞

۽ اسين ڄاڻون ٿا ته ڪي توهان مان ڪوڙو ڄاڻندڙ آهن قرآن کي ۽ تحقيق پشيماني ٿيندي ڪافرن کي

وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ۞ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۞ ع

۽ تحقيق قرآن نهايت ئي يقين جي پوءِ پاڪائي ڪر نالي خدا جي جو وڏو آهي

سورة المعارج مكية وهي	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	اربع واربعون اية
سورة المعارج نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا مهربان جي ۽ رحم ڪندڙ جي	منجهس چوئيتاليه آيتون آهن

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ۞ لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ۞ مِّنَ اللّٰهِ

پڇي ٿو پڇندڙ خبر عذاب جي جو واقع ٿيندو ڪافرن لاءِ ناهي جنهن کي ڪو هٽائيندڙ سوال خدا جي

ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

جو صاحب عروجن جو ۔ عروج ڪندا ملڪ ۽ جبرئيل طرف خدا جي منجهه ڏينهن جي جو هجي

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ

اندازو جنهن جو پنجاه هزار ورهيه ۔ پوءِ صبر ڪر صبر موچارو ۔ اهي ڪافر

يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝

ڏسن ٿا پيا ان کي پرانهون ۽ اسين ڏسون ٿا ان کي ويجهو ۔ جنهن ڏينهن ٿي پوندو آسمان مثل پگهريل ٽامي جي

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبَصَّرُونَهُمْ

۽ ٿيندا جبل مثل اُن جي ۽ نه پڇندو ڪو يار يار کي ۔ ڏسندا هڪ ٻئي کي

يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ

سڌ ڪندو گنهگار ته هوند ڏئي ڇڏيان ڪنا عذاب ان ڏينهن جي سان پٽن ۽ عورتن

وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

۽ ڀائرن ۽ قبيلن جي پرگهايون ڪنس ۽ جيڪي ڪل آهن زمين ۾ مڙئي پوءِ

يُنْجِيهِ ۝ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ۝ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ۝ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ

ڇڏائين انکي ۔ جهان نه ٻي دوزخ ۔ ڇڏيندڙ چمڙين ۽ آواز ڏيندي ڪونئيندڙ آهي ته ڪافرن کي جو ڦري

وَتَوَلَّىٰ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ إِذَا مَسَّهُ

۽ پٺ ڏني ۽ ميڙي مال سانڍيائين ۔ تحقيق ماڻهو خلقيو ويو حرص ڪندڙ ۔ جڏهن ڏسيس

الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ

سختي ته ڪري بي صبري ۽ جڏهن ڏسيس مال ته بخيلي ڪري ۔ مگر نمازي ۔ جي

عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝ لِلسَّائِلِ

پنهنجي نماز هميشه ڪن ۔ ۽ جن مومنن جي مالن ۾ حصو جاتل آهي مقرر ۔ سائلن ۽

وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ

رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ○ اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُوْنٍ ○ وَالَّذِيْنَ هُمْ

جيڪي مؤمن خدا جي ڊڄن ٿا تحقيق ڪنا عذاب خدا جي نچنند ڪافر

لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ○ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

پانهنجين قادر ٿيئن مگر مٿي عورتن پنهنجين آنگو انهجا جهلين ٿا حرام کان

فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ○ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ○

تم انهي ناهي ڪا ڇنيب پوءِ جيڪو طلب ڪندا سواءِ انهي ھ تا او حد لنگهيندڙ آهين

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ○ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ

جيڪي مؤمن سچيون شاهديون جيڪي مؤمن امانتن وعدن جي پنا هميں رکن پارين

قَآئِمُوْنَ ○ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ○ اُولٰٓئِكَ فِيْ جَنّٰتٍ

ڏين جيڪي مؤمن مٿي حفظن ادبن نماز جي نگهباني ڪن سڀ مڙني بهشتمين

مُّكْرَمُوْنَ ○ فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قِبَلَكَ مُهْطِعِيْنَ ○ عَنِ الْيَمِيْنِ

عزتوارا ٿيندا پوءِ ڪره ٿيو آهه ڪافرن کي جيئي تو ڏي انهه تکڙو نهاريندا ٿا طرفا جيئي

وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ○ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ ○

ڌاڻي خلفا ڪري وهن ٿا ھ ڇو ته خدا مين طمع ڪري سڀ ڪو ڪافر ته داخل ڪندم بهشت مين

كَلَّا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ○ فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا

پرچاڻ ته اسان خلقيو انکي ڪنا ڏي س پوءِ قسم آهه رب مشرقن مغربن جو ته اسين

لَقٰدِرُوْنَ ○ عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ○ فَذَرْهُمْ

قادر آهيون مٿي فنا ڪرڻ ڪافرن جي ۽ ان مسلمانن جي عوض انجي ۽ نه آهيون عاجز ٿيندڙ پوءِ ڇڏ انکي

يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ○ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ

ته ڪفر ڪن ۽ غافل ٿين جا نسيتي ڳنڍجن ڏينهن تيا انجي ڪي جنهجو وعدو ڪيو ٿيو آهه ان ڏينهن نڪرندا

مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ○ خَاشِعَةً

منجها قبرن تکڙا مثل انجي جي ڊوڙن طرف جهنڊن لشڪر پنهنجي وقت جنگ جي دنيا مين خوار ٿيندڙ

أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ○

اکيون انهن جون ۽ ڍڪيندي انهن کي خواري اهو آهي ڏينهن جنهن جو وعدو ڪيو ٿي ويو انهن سين

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً — بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ○

سورة نوح نازل ٿي مڪي ۾ — سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي — منجهس اٺاويهه آيتون ٢ آهن

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

اسان موڪليو نوح نبي کي طرف امت انهي جي ته ڊيڄار قوم پنهنجي کي مهند ڪنا اچڻ انهي

عَذَابٌ أَلِيمٌ ○ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ○ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

عذاب ڏکوئيندڙ جي چيائين اي قوم آءٌ انهي ڊيڄاريندڙ پڌرو آهيان عبادت ڪريو خدا جي

وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ○ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

۽ ڊڄو ان کان ۽ چيو ڪريو منهنجو ته بخشي خدا انهي گناه اوهان جا ۽ صالح عمر ڏي انهي مدت

مُسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○ قَالَ رَبِّ

مقرر تحقيق وقت مقرر ڪيل خدا جو جڏهن ايندو ته نه پوئتي ٿيندو جي هوندا ڄاڻو ٥ چيائين اي خدا

إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ○ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ○

مون سڏيو قوم پنهنجي کي رات ڏينهن — ته نه زياده ڪيو انهي سڏڻ منهنجي مگر ڀڄڻ کان

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

۽ جڏهن به سڏيو مون انهن کي ته تون معاف ڪرين انهن کي ته وجهن آڱريون ڪنن ۾

وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ○ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ

۽ ويڙهج ڪپڙن ۾ ۽ سرڪشي هٺ ڪيائون ڏاڍو پوءِ مون سڏيو انهي

جِهَارًا ○ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ○ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا

پڌرو پوءِ پڌرائي ڪيم ڏني رسالت مان کي گجهيون نصيحتون ڪيم گهڻيون پوءِ چيم ته بخشش گهرو

رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ○ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ○ وَيُمْدِدْكُمْ

رب کان خوب بخشيندڙ ته موڪلي مينهن انهي لڳو لڳ ۽ ڏي انهي

جڏهن حضرت نوح ... [illegible]

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهٰرًا ۝ مَا لَكُمْ

مال ۽ پٽ ۽ ڪري اوهان لاءِ بهشت ۽ ڪري اوهان لاءِ نهرون ڪهڙو ٿيو اوهان کي

لَا تَرْجُونَ لِلّٰهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ

جيئي نٿا ڊڄو خدا جي ڏاڍائي ۽ تعظيم کي ۽ خلقيائين اوهان کي گهڻن قسمن ڪِ نٿا ڏسو ته ڪيئن خلقيا خدا

اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

ست آسمان هيڪڙا ٻئي مٿي طبقا ۽ جوڙيائين نور چنڊ جو انهن ۾ ۽ جوڙيائين سج کي روشني

سِرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا

ڪندڙ ۽ خدا پيدا ڪيو اوهان کي ڪنا خاڪ پوءِ ماري موٽائي اوهان کي منجهه خاڪ

وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِّتَسْلُكُوا

۽ جياري ڪڍندو اوهان کي منجهان خاڪ ۽ خدا جوڙي اوهان لاءِ زمين وڇائون هلو ته

مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن

منجهين مٿي واٽن ڪشادين چيو نوح خداوند تحقيق ڪافرن نمجهيو مون کي ۽ تابع ٿيا تن وڏيرن جا

لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ۝ وَ

جن کي نه زياده ڪيو مال ۽ پٽ مگر ڇيهو ۽ مڪر ڪيائون وڏا ۽

قَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا ۙ وَلَا يَغُوثَ

چيائون متان ڇڏيو عبادت الاهن جي ۽ مَ ڇڏيو عبادت وَدّ ۽ سواع ۽ يغوث

وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِينَ إِلَّا

۽ يعوق ۽ نسر جي ۵ تحقيق ڪيترا ڪيائون گمراهه ماڻهو ضعيف عقل جا ۽ خداوند مَ زياده ڪر

ضَلٰلًا ۝ مِّمَّا خَطِيٓـٰٔتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم مِّن

عذاب سبب ڪفر انهي جي ٻوڙيا ويا خدا انهن کي پوءِ داخل ٿيا جيري ۾ پوءِ نه لڌائون سواءِ

دُونِ اللّٰهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ

خدا جي ڪو مددگار ۽ چيو نوح خداوند مَ ڇڏ زمين تي ڪو

الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ۝ اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْٓا

ڪافر ڪو نه ڇڏ. جي ڇڏيندين ته ڪافرن کي زمين تي ته گمراهه ڪندا ٻانهن تنهنجن کي ۽ نه ڄڻيندا اُهي

اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ

مگر بدبخت ڪافر. خداوندا مون کي ۽ ماءُ پيءُ منهنجي کي بخش ۽ تنهن کي جو داخل ٿئي گهر منهنجي

مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ۝

مسلمان ٿي ۽ مؤمن مڙسن ۽ مؤمنياڻين کي ۽ وڌيڪ نه ڪر ڪافرن کي مگر هلاڪت

ثمان وعشرون اية	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سورة الجن مكية وهي
منجهس اٺاويه آيتون آهن	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	سورة الجن ڪي نازل ٿي مڪي ۾

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا

چؤ وحي ڪيو ويو آهي مون ڏانهن ته تحقيق ٻڌو جماعت جنن جي نصيبين جي پوءِ چيائون ته اسان ٻڌو قرآن

عَجَبًا ۝ يَّهْدِيْٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ۝

عجيب جو رسائي هدايت کي پوءِ ويساسون انکي ۽ نه شريڪ ڪريون خدا سان ڪو هيڪڙو

وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۝ وَّاَنَّهٗ كَانَ

تحقيق وڏي آهي وڏائي رب جي جه نه ورتو زال کي ۽ نڪي اولاد کي ۽ تحقيق وڏو

يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۝ وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ

چوندا هو اجي احمق اسانمان خدا تي ڪوڙ ۽ تحقيق اسان گمان ڪيوسين ته نه چوندا ماڻهو

وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝ وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ

۽ جن خدا تي ڪوڙ. ۽ تحقيق مڙس ماڻهو پناهه وٺندا هوا

بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۝ وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ

ساڻ مڙسن جنن پوءِ زياده ڪندا هوا ماڻهو جنن کي سرڪشي ۽ ماڻهو گمان ڪندا هوا جيئن گمان ڪيو اٿو ته نه

يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝ وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا

بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ۝ مَا لَكُمْ

مال ۽ پٽ ۽ ڪري ان لاءِ بهشت ۽ ڪري ان لاءِ نهرون ڪهڙو ٿيو آهي انکي

لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ۝ اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ

جيئي نٿا ڏسو خدا جي وڏائي ۽ تعظيم کي ۽ خلقيائين انکي گهڻن قسمن ڪين نٿا ڏسو ته ڪيئن خلقيا خدا

اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۝ وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ

ست آسمان هيٺ مٿي طبقا ۽ جوڙيائين نور چنڊ جو انهين ۽ جوڙيائين سج جو ڏيئو روشني

سِرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا

ڪندڙ ۽ خدا پيدا ڪيو انکي ڪنا خاڪ پوءِ ماري موٽائي انکي منجهه خاڪ

وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِّتَسْلُكُوْا

۽ جياري ڪڍندو انکي منجهان خاڪ ۽ خدا جوڙي ان لاءِ زمين وڇائون هلو ٿا

مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ

جنهين مٿي واٽن ڪشادين چيو نوح خداوند تحقيق ڪافرن نه مڃيو مونکي ۽ تابع ٿيا تن وڏيرن جا

لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ۝ وَ

جنکي نه زياده ڪيو مال ۽ پٽ مگر ڇيهو ۽ مڪر ڪيائون وڏا ۽

قَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ

چيائون متان ڇڏيو عبادت الهن جي ۽ متان ڇڏيو عبادت وَدّ ۽ سواع ۽ يغوث

وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا

۽ يعوق ۽ نسر جي ۽ تحقيق گمراه ڪيائون گهڻن ماڻهن ضعيف عقلن جا ۽ خداوند نه زياده ڪج

ضَلٰلًا ۝ مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا لَهُمْ مِّنْ

عذاب سبب ڪفر انهي جي ٻوڙيا ويا خدا انکي پوءِ داخل ٿيا جيري مين پوءِ نه لڌائون سواءِ

دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ

خدا جي ڪو چڙائيندڙ ۽ چيو نوح خداوند مَ ڇڏج زمين تي ڪو

وَّشُهُبًا ۙ وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ؕ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ

اُماڻنِ ۸ ۽ اسين وهندا هواسون منجهس طرفن اين جي منجهس جاين سڻڻ غيب جي پوءِ جيڪو سڻي ٿو هاڻ

يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۙ وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْۤ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ

ته لهي ٿو پاڻ لاءِ اماڻ نگهباني ڪندڙ ۹ ۽ اسين نٿا ڄاڻون ته شر ارادو ڪيو ويو ساڻ انهن جي جيڪي آهن زمين ۾

اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۙ وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ؕ

يا ارادو ڪيو آهي خدا انهن جي هدايت جو ۱۰ ۽ تحقيق اسان مان صالح آهن ۽ سواءِ صالحن جي ٻيا

كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۙ وَّاَنَّا ظَنَنَّاۤ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ

۽ آهيون اسين جماعتون گهڻيون ۱۱ ۽ اسان گمان ڪيو ته نه عاجز ڪنداسون خدا کي زمين مين ۽ نه عاجز ڪنداسون

هَرَبًا ۙ وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰۤى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ

ڀڄي ۱۲ ۽ اسان جڏهن ٻڌي هدايت رسول جي وسهياسون انکي پوءِ جيڪو وسهندو خدا کي سو نه ڊڄندو

بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۙ وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ

ڇيهي کان ۽ نه ڪفر کان ۱۳ ۽ اسان مان مسلمان آهن ۽ ٻيا ڪافر آهن پوءِ جيڪو مسلمان ٿيندو

فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝ وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۙ

ته اُهو ڏسندو سوا سڌائي کي ۱۴ ۽ ڪافر آهن دوزخ جو ٻارڻ

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ۙ لِّنَفْتِنَهُمْ

۽ جي هوندا اُهي محڪم مٿي واٽ هدايت جي ته پيارينون انکي مينهن ڏاڍو ۱۶ ته آزمايون انکي

فِيْهِ ؕ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۙ وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ

انهي ۾ ۽ جيڪو منهن ڦيرائيندو ذڪر خدا جي ته داخل ڪندس خدا عذاب ڏاڍي ۾ ۱۷ ۽ تحقيق مسجدون

لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ۙ وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ

آهن خدا جي لاءِ پوءِ نه عبادت ڪريو ساڻ خدا جي ڪنهن جي ۱۸ ۽ جڏهن اٿيو رسول ۽ دعا پنجي ٿو الله کان

كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ؕ قُلْ اِنَّمَاۤ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَاۤ اُشْرِكُ بِهٖۤ

ته آهين جيئن ٿين انهي کي گڏ ٿيندڙ ۱۹ چئو نه دعا گهران مگر خدا کان ۽ نه شريڪ ڪريان انسان

أَحَدًا ○ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ○ قُلْ إِنِّي لَن

هيڪڙو ڪرو چئو آءُ نه مالڪ آهيان اوهان جي ضرر جو ۽ نڪي هدايت جو چئو مونکي پڪ ڪو نه بچائيندو

يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ○ إِلَّا بَلَاغًا

سواءِ خدا جي ڪوبه ڪرو ۽ نه ڏسندس سواءِ خدا جي ڪا جاءِ پناهه جي مگر رسائڻ

مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

خدا جا پيغام ۽ جيڪو بيفرماني ڪندو خدا ۽ رسول جي ته ان لاءِ آهي باهه دوزخ جي

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ○ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ

هميشه هوندو منجهس تان جو ڏسندا قيامت وعدو ڪيل پوءِ سگهو ڄاڻندا ته ڪير

أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ○ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ

ضعيف همراهن ڪري ۽ ٿوري لشڪر چئو ته نٿو ڄاڻان ته ويجهو آهي قيامت وعدو ڪيل

أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ○ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ○ إِلَّا

يا ڪندو ان لاءِ خدا ڏور ڄاڻندڙ خدا خبر غيب جي پوءِ نه واقف ڪري غيب تي ڪنهن کي مگر

مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ○

راضي ٿئي جنهن رسول تي پوءِ ان ڏانهن هلائي ٿو طرف ڏهن ۽ پٺيان ملڪ جوکي سان

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ○

ڄاڻي ته خدا ته تحقيق رسايا رسولن رب جا پيغام ۽ گهيرو ڪيو خدا ۽ ڳڻيا هر شيءِ جا ڳاڻاٽي

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ ○ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ○ وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

سورة المزمل نازل ٿي مڪي ۾ سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي منجهس ٢٠ آيتون آهن

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ○ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ○ نِّصْفَهُ أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ○

اي ٻني چادر ويڙهيندڙ اُٿي سڄي رات عبادت ۾ مگر ٿورو اڌ رات يا گهٽ اڌ رات کان ٿورو

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ○ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ○

إِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَّأَقْوَمُ قِيلًا ○ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ

تحقيق اٿڻ رات جو زور توڙي ڏيندڙ آهي ۽ اُپڪي ميڙ ۽ پڙهڻ سڌي ۽ ليکي ڳالهه کي تحقيق تو لاءِ ڏينهن ۾

سَبْحًا طَوِيلًا ○ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ○ رَبُّ

مشغولي آهي گهڻي ڊگهي ۽ ياد ڪر نالو خدا جو ۽ ڇڄ عالم کان خدا ڏانهن ڇڄڻ جو مالڪ آهي

الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ○ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا

اڀرندي ۽ الهندي جو ناهي ڪو لائق ٻيو پوءِ وٺ انکي وڪيل ڪري ۽ صبر ڪر متي

يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ○ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ

جو ڪافر چون ٿا ۽ ڇڏ انکي ڇڏڻ سهڻو ڇاڙو ۽ ڇڏ مونکي ۽ ڪافرن کي جي صاحب آهن مال جا

وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ○ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَّجَحِيمًا ○ وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ

۽ مهلت ڏي انکي ٿوري تحقيق اسان وٽ آهن بيڙيون ۽ دوزخ ۽ کاڌو جي صاحب ڳڙڻ جا

وَّعَذَابًا أَلِيمًا ○ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا

۽ عذاب ڏکوئيندڙ جنهن ڏينهن ڏڪندي زمين ۽ جبل ۽ ٿيندا جبل ڍير

مَّهِيلًا ○ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا

اُڏامندڙ تحقيق اسان موڪليو آهي اوهان ڏانهن رسول جو شاهد ٿيندو اوهان تي جيئن موڪليو اسان

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ○ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَّبِيلًا

فرعون ڏانهن رسول موسىٰ پوءِ نافرماني ڪئي فرعون رسول جي پوءِ ورتوسون انکي ورتڻ عقوبت جو

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ○ السَّمَاءُ

پوءِ ڪيئن بچندؤ جڏهن ڪفر ڪيو ان ڏينهن کان جو ڪندو ٻارن کي پوڙها آسمان

مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ○ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ

ڦاٽندڙ آهي انهيءَ ڏينهن ۾ آهي وعدو خدا جو ٿيندڙ هي قرآن نصيحت آهي پوءِ جيڪو گهري تہ

اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ○ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ

وٺي طرف خدا پنهنجي واٽ خدا ڄاڻي ٿو تہ تون اُٿين ٿو ٿورو ڪنارن ٻن حصن

الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ؕ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ

رات جي ۽ اڌ ۽ ٽئون ڀاڱو اٿين ۽ جماعت صحابين جي اهين تو سان ۽ الله تعالىٰ ئي اندازو ٺهرائي ٿو رات

وَالنَّهَارَ ؕ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ

۽ ڏينهن جو ڄاتائين خدا ته نه ساڃاءِ سگهندا توهين اندازي تي حضرات جو پوءِ معاف ڪيائين اوهان کي پوءِ پڙهو جيڪي سهولت

الْقُرْاٰنِ ؕ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِى الْاَرْضِ

قرآن منجهان ڄاتو خدا ته ٿيندا اوهان مان مريض ۽ ٻيا سفر ڪندا زمين ۾

يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا

جي طلب ڪن ٿا روزي جي ۽ ٻيا جنگ ڪن ڪافرن سان منجهه واٽ خدا جي پوءِ پڙهو

مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا

جيترو سهولت سان ٿي سگهي ۽ پڙهو نماز ۽ ڏيو زڪوٰة ۽ ادا ڪريو مال پنهنجو خدا کي قرض

حَسَنًا ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا

سٺو ۽ جيڪي موڪليندا پاڻ لاءِ طرف آخرت جي خير تي لهندا خدا وٽ اهو ڏيندو ڀلو

وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ؕ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۽ وڏو ثواب اڃا ۽ مغفرت گهرو خدا کان تحقيق خدا مهربان بخشيندڙ آهي

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سِتٌّ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً
سورة المدثر نازل ٿي مڪي ۾	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس ڇاهٺ آيتون ۽ ٻه رڪوع آهن

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ قُمْ فَاَنْذِرْ ۝ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝

اي چادر ويڙهيندڙ اٿي ڊيڄار اهل مڪي کي ۽ رب پنهنجي جي وڏائي بيان ڪر ۽ ڪپڙا پنهنجا پاڪ ڪر

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ فَاِذَا

۽ بتن کي ڇڏي ڏي ۽ ڌار رهه ۽ نه ٻاجهه ڪر وڌيڪ قيمت لاءِ ۽ فرمان خدا جي تي صبر ڪر پوءِ جڏهن

نُقِرَ فِى النَّاقُوْرِ ۝ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ۝ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ

ڦوڪيندا ڪنڊ مان پوءِ اهو ڏينهن اهڙو سخت ڏکيو ٿيندو مٿي ڪافرن نه

يَسِيرٍ ۝ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ۝

سھنجو ٿيندو ۝ ڇڏ مون کي ۽ جھڪي خلقيم ھيڪلو ۝ پوءِ ڪيومانس ان لاءِ مال گھڻو

وَبَنِينَ شُهُودًا ۝ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۝

۽ پٽ ويھندڙ مجلس جا ۝ ۽ ڪشادو ڪيم ڪون ان لاءِ گھڻو ڪشادو ۝ انجان پوءِ طمع ڪري ٿو ته وڌيڪ ڪريان

كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۝ إِنَّهُ فَكَّرَ وَ

اوھو ائين ۽ قرآن کي نه مڃيندڙ ۝ سگھو چاڙھيندس اُن کي مٿي جبل دوزخ جي ۝ تحقيق اُن فڪر ڪري

قَدَّرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ

تدبير ڪري ٿو ۝ پوءِ شال ڪُسي ڪھڙي تدبير ڪري ٿو ۝ پوءِ شال ڪُسي ڪھڙي تدبير ڪري ٿو ۝ پوءِ نھاري ٿو ۽ پوءِ

عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۝

پوءِ گھنڊ ڪري ۽ وڌو ۝ پوءِ ڦري ايمان کان ۽ ھٺ ڪري ۝ پوءِ چئي ٿو ته ناھي قرآن مگر سحر نقل ڪيل

إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝

ناھي قرآن مگر ڪلام مخلوق جو ۝ سگھو داخل ڪندس اُن کي سقر ۾ ۝ ۽ ڪھڙي خبر اٿو ته ڪھڙو درجو آھي

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا

نه باقي ڇڏي ٿو ۽ نه ڇڏي ٿو ۝ ساڙيندڙ آھي ۝ مٿس اڻويھ مُوڪل آھن ملائڪ ۝ ۽ نه مقرر ڪيا آھن

أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا

مالڪ جھنم جا مگر ملائڪ ۽ نه ڪيو اسان عدد انھن جو آزمائش ڪري مگر واسطي گمراھ ڪرڻ ڪافرن جي

لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۙ وَلَا

تا ته يقين ڪن اھل ڪتاب جا مٿي عدد انھن ۽ گھڻو ٿئي مؤمنن کي ايمان

يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم

شڪ ڪن اھل ڪتاب جا ۽ مؤمن ۽ مرتجون منافق جنھن دلين ۾ آھي

مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ

مرض ۽ چون ڪافر ڪھڙي سبب ارادو ڪيو خدا ساڻ ھن عدد مثل ان ڪافرن جي گمراھ ڪري خدا

مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ ۭ وَمَا هِيَ

جنهن کي گھري ۽ هدايت ڪري جنهن کي گھري ۽ ڄاڻي نٿو لشڪرن خدا جي مگر پاڻ خدا ۽ ناهي دوزخ

اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ ۝ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ۝ وَالصُّبْحِ اِذَآ

مگر نصيحت ماڻهن لاءِ ڪان تہ قسم چنڊ جو ۽ رات جو جڏهن پٺ ڏئي ۽ صبح جو جڏهن

اَسْفَرَ ۝ اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ۝ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ۝ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ

روشن ٿئي تحقيق دوزخ هڪڙي وڏين بلائن مان آهي ڊيڄاريندي ماڻهن کي واسطي تنهن جي جيڪو گھري اوهان مان تہ

يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۝ اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ۝

هلندو طرف بهشت جي يا پوئتي رهندو طرف دوزخ سڀ ماڻهو سبب عملن پنهنجن گرفتار ٿيندا آهن دوزخ ۾ مگر ساڄي هٿ وارا

فِيْ جَنّٰتٍ ۛ يَتَسَآءَلُوْنَ ۝ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ۝ مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ۝

جيڪي هوندا بهشتن ۾ پڇندا حال ڪافرن جو چوندا ڪافرن کي ڪهڙي سبب اوهان کي داخل ڪيائين دوزخ ۾

قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ۝ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ۝ وَكُنَّا نَخُوْضُ

چوندا تہ نہ هئاسون اسين نماز پڙهندڙ ۽ نہ هئاسون طعام ڏيندڙ محتاجن کي ۽ هئاسون گھڙندڙ

مَعَ الْخَآىِٕضِيْنَ ۝ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۝ حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ۝

ساڻ ڪافرن ۽ هئاسون ڪوڙو سمجهندڙ ڏينهن قيامت جي کي تان جو آيو اسان کي موت

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ۝ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ۝

پوءِ نہ نفعو ڪندي انهن کي شفاعت سفارش ڪندڙن جي پوءِ ڪهڙو ٿيو انهن کي جو نصيحت کان منهن ڦيريندڙ آهن

كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ۝ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝ بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ امْرِئٍ

ڄڻ تہ اهي گڏه ڀڄندڙ آهن جڏهن ڀڄن ڪنا شينهن بلڪ چاهي ٿو هر هڪ ڪافر

مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ۝ كَلَّا ۭ بَلْ لَّا يَخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ ۝ كَلَّآ

انهن مان تہ ڏنو وڃي ان کي ڪتاب جدا جدا کليل ڪين ٿيندي ان جي حاصل ٿي مراد بلڪ نٿا ڊڄن عذاب قيامت جي کان ڪين

اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۝ وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ

يَسِيرٍ ۝ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ۝

سهڻو ٿيندو ڇڏ مون کي ۽ جنهن کي خلقيم هيڪلو ۽ پوءِ گرداڻيم اُن لاءِ مال گھڻو

وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ۝ وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيْدَ ۝

۽ پٽ حاضر رهندڙ مجلس جا ۽ ڪشادو ڪيم قوت ڏني اُن لاءِ گھڻو ڪشادو اُهان پڻ طمع ڪري ٿو تہ زيادہ ڪريان

كَلَّا ۭ اِنَّهٗ كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيْدًا ۝ سَاُرْهِقُهٗ صَعُوْدًا ۝ اِنَّهٗ فَكَّرَ وَ

اُهو ئي قرآن جي نہ مڃيندڙ سگھو چاڙهيندس اُن کي مٿي جبلن دوزخ جي تحقيق اُن فڪر ڪري

قَدَّرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ

۽ تدبير ڪري ٿو پوءِ ناس ڪيس ڪهڙي تدبير ڪري ٿو پوءِ ناس ڪيس ڪهڙي تدبير ڪري ٿو پوءِ نهاري ٿو اعتراض ڪرڻ ڏانهن

عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ يُّؤْثَرُ ۝

پوءِ گھنڊ گھري ۽ ڏکي منهن ٿيو پوءِ ڦري ايمان کان ۽ هٺ ڪري پوءِ چئي ٿو تہ ناهي هي قرآن مگر سحر آهي نقل ڪيل

اِنْ هٰذَآ اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَاُصْلِيْهِ سَقَرَ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سَقَرُ ۝

ناهي هي قرآن مگر ڪلام مخلوق جو سگھو داخل ڪندس اُن کي مٿي سقر ۾ ۽ ڪهڙي خبر آهي توکي تہ ڇا آهي دوزخ

لَا تُبْقِيْ وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝ وَمَا جَعَلْنَآ

نہ باقي ڇڏي ٿي ۽ نہ ڇڏي ٿي ۽ ساڙيندڙ ماڻهن کي مٿس اُڻويهہ ملائڪ آهن ۽ نہ مقرر ڪيا اسان

اَصْحٰبَ النَّارِ اِلَّا مَلٰۗىِٕكَةً ۠ وَّمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۙ

مالڪ جهنم جا مگر ملائڪ ۽ نہ گردانيو اسان عدد اُنهن اُڻويهہ ڪري مگر واسطي گمراهہ ڪرڻ ڪافرن جي

لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِيْمَانًا وَّلَا

تہ يقين ڪن اهل توريت جا مٿي عدد اُڻويهن ۽ گھڻو ٿئي مومنن جو ايمان

يَرْتَابَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۙ وَلِيَقُوْلَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ

۽ نہ شڪ ڪن اهل ڪتاب جا ۽ مومن ۽ ته چون منافق جنهن جي دلين ۾

مَّرَضٌ وَّالْكٰفِرُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ

مرض ۽ چون ڪافر ڪهڙي سبب اِرادو ڪيو خدا ساڻ هيتري عدد مثال اِن ڪافرن جي گمراهہ ڪري خدا

اللهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوٰى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

خدا اُو اِهي ڏِيندڙ تقويٰ جو ۽ اُو اِهي مالِڪُ مرِهَ جو

سُورَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً
سُورَةُ القيمة نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس چاليهه آيتون ۴۰ آهن

لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۝ وَلَآ أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝ أَيَحْسَبُ

قسم ٿو کڻان ساڻ ڏينهن قيامت جي ۽ قسم ٿو کڻان ساڻ نفس ملامت ڪندڙ جي ڇا گمان ٿو ڪري

الْإِنْسٰنُ أَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ۝ بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى أَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ

ڪافر ته نه گڏ ڪنداسون هڏن اُنجي کي اَنه قادر آهيون مٿي برابر ڪرڻ هٿن مٿن پيرن اُنجي

بَلْ يُرِيْدُ الْإِنْسٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝ يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ۝ فَإِذَا

بلڪ اِرادو ڪري ٿو ڪافر ته نه روسهي قيامت کي تو پڇي ته ڪڏهن ٿيندو ڏينهن قيامت جو پوءِ جنهن ڏينهن

بَرِقَ الْبَصَرُ ۝ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝ يَقُوْلُ الْإِنْسٰنُ

ٻجهبُ ٿيندي اکِ ۽ بي نور ٿيندو چنڊ ۽ گڏ ٿيندو سج ۽ چنڊ چوندو ڪافر

يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ ۝ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝ إِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝

اُن ڏينهن ڪيڏانهن ڀڄان هرگز ڪانهي خبردار ناهي جاءِ پناه جي وٽ خدا جي اُن ڏينهن هوندي جاءِ پناه جي

يُنَبَّؤُا الْإِنْسٰنُ يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝ بَلِ الْإِنْسٰنُ عَلٰى نَفْسِهٖ

چتائبو ڪافر اُن ڏينهن سمجهائبو ۽ پوئيان عمل پڇيا بلڪ ڪافر پاڻ پنهنجي نفس جي

بَصِيْرَةٌ ۝ وَّلَوْ أَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ۝ لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ۝

ڏسندڙ جي ڳالهه ٻڌائيندو سبب عذر هن نه قبول ڪيا ويندا ۽ چورو ساڻ زبان قرآن جي جلدي ڪرڻ لاءِ جبرئيل سان

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ۝ فَإِذَا قَرَأْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ۝ ثُمَّ إِنَّ

تحقيق اسان تي آهي ياد ڏيڻ قرآن جو ۽ پاڙهڻ انجو توکي پوءِ جڏهن پڙهي جبرئيل تدهن پڙهڻ انجو پوءِ آهي

عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ۝ كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ۝ وَتَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ۝

اسان تي پڌرو ڪرڻ انجو خبردار حب ٿا ڪريو مال عزت دنيا جي کي ۽ ڇڏيو ٿا ياد ڪيري آخرت جي

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ۝ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

منهُ مؤمنن جا اُن ڏينهن تازا هوندا ۔ طرف خدا جي نهاريندا ۔ ۽ منهُ ڪافرن جا اُن ڏينهن

بَاسِرَةٌ ۝ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝

ڪارا ٿيندا ۔ يقين ڪندا ته ڪيو اسان کي عذاب پهچندو ۔ هرگز نه ٿيندو ڇو جو حال انهيءَ ڏينهن رسندو ساهه نرڙيءَ کي

وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ۝ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ۝ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ۝

۽ چوندو ڪو آهي ڪوئي شفا ڏيندڙ ۔ ۽ يقين ڪندو ته آهي موت ۔ ۽ لڳندي هيبت موت جي سان هيبت عذاب آخرت جي

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۝ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ۝ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ

طرف حڪم ربّ جي اُن ڏينهن ڪاهيندا ملائڪ ۔ پوءِ نه زڪوٰة ڏني ڪافر نه نماز پڙهي ۔ پر ڪوڙو سمجهيو رسول کي

وَتَوَلَّىٰ ۝ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ۝ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ۝ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ

۽ ڦريو ايمان کان ۔ پوءِ هليو ٺمڪندو منزل پنهنجي تي ۔ ڇال لڳي توکي عذاب پوءِ لائق آهه تولاءِ عذاب ۔ ڇال لڳي توکي ڪڏهن

فَأَوْلَىٰ ۝ أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ

پوءِ لائق آهه تولاءِ عذاب ۔ ڪريانئي ٿو ڪافر ته ڇڏبو ڀرم غفلت ۾ ۔ ڪڏهن هو ۔ ترڙو مني جو

مَنِيٍّ يُمْنَىٰ ۝ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۝ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ

جو هاريائين گهرڻ ۾ ۔ پوءِ ٿي پيو رت ٻڌل ۔ پوءِ ماهه ڪيائين کيس پوءِ برابر ۔ پوءِ جوڙيائين مني جوڙا

الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ۝ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝

نر ۽ مادي ٻئي ۔ ڇا نه آهي اهڙو خدا سگهارو انهي ڳالهه تي جو ڪندو قادر مٿي هن جيئرو جياري مئا

سُورَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝	إِحْدَىٰ وَثَلَاثُونَ آيَةً
سورة الدهر نازل ٿي مڪي ۾	سان نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي	منجهس ايڪٽيه آيتون آهن

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۝ إِنَّا

تحقيق آيو مٿي ماڻهوءَ جي وقت زماني ۾ جڏهن نه هو ڪا شيءِ ذڪر جي لائق ۔ ۱ اسان

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝

جوڙيو آهي ماڻهو ڪنا ترڙي مني جي جو گڏيل ٿيل ۔ تا آزمايون انکي ۔ پوءِ ڪيوسون انسان کي ٻڌندڙ ڏسندڙ

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ○ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

اسان ان کي ڏيکاري آهي واٽ هاڻي ٿئي شڪرگذار ته ٿئي مؤمن ته ٿئي ڪافر ۔ اسان تيار ڪيون آهن ڪافرن لاءِ

سَلَاسِلَا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ○ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ

زنجيرون ۽ ڳٽ ۽ باهه ڀڙڪندڙ ۵ تحقيق نيڪوڪار پيئندا ڪٽورا پيالي شراب جي هوندو ملائڻ ان ۾

مِزَاجُهَا كَافُورًا ○ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ○

ڪافور جو ۔ اهو چشمو آهي فردوس ۾ پيئندا ان مان انبياء خدا جا نڪرندا ان پيالي منجهان گهڻو

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ○ وَيُطْعِمُونَ

پوري ڪن ٿا نذر ۽ ڊڄن ٿا اهڙي ڏينهن کان جنهن جي سختي ڦهليل ۵ ۽ کارائن ٿا

الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ○ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ

طعام ۾ ساڻ احتياج جي مسڪين ۽ يتيم ۽ بندي کي ۵ اسين کارايون ٿا اوهان کي مگر واسطي خدا

لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ○ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا

نه گهرون ٿا اوهان کان اجر ۽ عوض طعام جي ۽ نه شڪر ۵ اسين ڊڄون ٿا خدا کان ڏينهن ڪاوڙ وارو

قَمْطَرِيرًا ○ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ○

ڏاڍي سختي وارو پوءِ بچايائين انهن کي خدا سختي ان ڏينهن جي ۽ ڏنائين انهن کي تازگي منهن جي ۽ خوشي

وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ○ مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ

۽ اجر ڏنائين سبب صبر ڪرڻ انهن جي بهشت ۽ پٽ جا ڪپڙا ٽيڪ ڏيئي ويٺا هوندا تختن بادشاهي

لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ○ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ

نه ڏسندا ان ۾ سج ۽ نه سردي ۽ ويجهيون هونديون انهن تي ڇانئون بهشت جيون ۽ نيو

قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ○ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

ميوا انهن جا ۽ ڦيرائيندا بهشتين تي ٿانو روپي جا ۽ ڪوزا جي هوندا صاف

قَوَارِيرَا ○ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ○ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا

بلور جهڙا بلور روپي جا ڪيا جيترو وڻندو انهن کي نه گهٽ نه وڌ ۽ پيارينداانهن کي

كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيلًا ۝ وَ

پيالا شراب جا هوندا ڳنڍل ٥ زنجبيل اهو چشمو آهي بهشتن ۾ نالو انهيءَ جو آهي سلسبيل ۽

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُورًا

ڦرندا مٿن ٻار نينگر هميشه رهڻ وارا جي ڏسين انهن کي ته ڀانئين انهن کي موتي پکڙيل

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ

۽ جي ڏسين اوڏانهن ته ڏسندين نعمتون ۽ بادشاهي وڏي مٿن هوندا ڪپڙا ريشم جا

خُضْرٌ وَّإِسْتَبْرَقٌ وَّحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَّسَقٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا

سائي رنگ جا ۽ ٿلهي پٽ جا ۽ ڏنا ويندا انهن کي ڪنگڻ روپي جا ۽ پيارينداانهن کي خدا شراب

طَهُورًا ۝ إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ۝

پاڪائي جو تحقيق هي نعمتون آهن اوهان لاءِ بدلو ۽ آهي عمل اوهان جا قبول ٿيل

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ تَنْزِيلًا ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

اسان نازل ڪيو تو تي قرآن آهستو آهستو پوءِ صبر ڪر فرمان خدا جي جو ۽ نه

تُطِعْ مِنْهُمْ اٰثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَّأَصِيلًا ۝

چيو ڪر انهن مان ڪنهن منافق ۽ ڪافر جو ۽ ياد ڪر نالو خدا جو صبوح ۽ پوئين ڏينهن جو

وَمِنَ الَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهٗ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ هٰؤُلَآءِ يُحِبُّونَ

۽ رات ۾ عبادت ڪر خدا جي ۽ پاڪائي ڪر خدا جي رات ڊگهي تحقيق ڪافر حب ٿا ڪن

الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنٰهُمْ وَشَدَدْنَا

دنيا کي ۽ ڇڏي ڏين ٿا پٺ ڏانهن ڏينهن ڳرو ڏينهن قيامت جو اسان خلقيو آهي انهن کي ۽ قوي ڪياسون

أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ

انگ انهن جا ۽ جي گهرون ته مٽائي آڻيون انهن جهڙا ٻيا عيوض انهن جي تحقيق هي قرآن نصيحت آهي

فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهٖ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّا أَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ○ يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ

تحقيق خدا ۽ عالم ۽ دانا داخل ڪري ٿو جنهن کي گهري پنهنجي رحمت ۾ ۽ ڪافرن لاءِ

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ مَكِّيَّةٌ	أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ○	وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً
سورة المرسلات مڪي آهي	سانباهيو خدا عذاب ڏکوئيندڙ	منجهس پنجاهه آيتون آهن ٥٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ○

سان نالي خدا بخشيندڙ ۽ رحم ڪندڙ جي

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ○ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ○ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ○

قسم آهي وائن جو جي لڳن لڳو لڳ پوءِ لڳن ڏاڍو لڳڻ قسم آهي وائن جو جي پکيڙين مينهن کي

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ○ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ○ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ○ إِنَّمَا

پوءِ قسم آهي قرآن جو ٥ پوءِ قسم ملڪن جو جي ٥ بيقادي مؤمنن کي ۽ تحقيق قيامت جو

تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ○ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ○ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ○

وعدو ڪيو ٿا وڃو ضرور واقع ٿيندڙ آهي پوءِ جڏهن تارا ڪارا ٿيندا ۽ جڏهن آسمان جيرِيا درد ٿيندا

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ○ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ○ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ○

۽ جڏهن جبل پٽي ڪري اڏائبا ۽ جڏهن رسول گڏ ڪبا ڪرڻ واسطي ڏينهن ڏاڍي ڏينهن جي گڏ ڪبا

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ○ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ○ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

واسطي نبيرڻ خلق جي ۽ ڪهڙو تو کي ڄاڻايو ته ڪهڙو ڏينهن نبيري جو اُن ڏينهن ۾ جهين هلاڪ ٿيندا

لِّلْمُكَذِّبِينَ ○ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ○ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ○ كَذَٰلِكَ

ڪافر ڪوڙا ڪين هلاڪ ڪيو سون قومون اڳيون پوءِ تابع ٿيون انهن کي هلاڪ ڪيئن ٿيون اهڙي طرح

نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ○ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ○ أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن

هلاڪ ڪندا سون ڏوهارين مشرڪن کي هلاڪ ٿيندا اُن ڏينهن ڪافر ڪوڙا ڪين نه خلقيو سون انهي کي کنا

مَّاءٍ مَّهِينٍ ○ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ○ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ○

پاڻي سڃي جي جو خوار پوءِ رکيا سون منجهه نطفي گهيري جي آرام سينگڻ وقت ڏياڻ جي

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ○ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ○ اَلَمْ نَجْعَلِ

پوءِ اندازو ڪيوسين پوءِ (اسين) چڱا اندازو ڪندڙ آهيون هلاڪي آهي انهيءَ ڏينهن ڪوڙ ڀائيندڙن لاءِ ڇا نه ڪئي اسان

الْاَرْضَ كِفَاتًا ○ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ○ وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ

زمين کي گڏ ڪندڙ جيئرن ۽ مئن کي ۽ ڪيون اسان انهيءَ ۾ جبل ڊگها

وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ○ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ○ اِنْطَلِقُوْا اِلٰى

۽ پياريو اسان اوهان کي پاڻي مٺو هلاڪي آهي انهيءَ ڏينهن ڪوڙ ڀائيندڙن لاءِ ڊوڙو طرف انهيءَ جي

مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ○ اِنْطَلِقُوْا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ○ لَّا

جو هيئو اوهين انهيءَ کي ڪوڙ ڀائيندا ڊوڙو طرف ڇانو جي جو صاحب ٽن شاخن جو آهي نه

ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ○ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ○ كَاَنَّهٗ

ٿڌي ۽ نه ڪفايت ڪري جهولي کان تحقيق اها اڇلائيندي اولا مثل ماڙين جي گويا

جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ○ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ○ هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ○

اُٺ آهن پيلا هلاڪي آهي انهيءَ ڏينهن ڪوڙ ڀائيندڙن لاءِ هي ڏينهن آهي جو نه ڳالهائيندا

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ○ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ○ هٰذَا

۽ نه موڪل ڏني ويندي انهن کي جو عذر ڪن هلاڪي آهي انهيءَ ڏينهن ڪوڙ ڀائيندڙن لاءِ هي

يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ○ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ○

ڏينهن فيصلي جو آهي گڏ ڪيوسين اوهان کي ۽ اڳين کي پوءِ جيڪڏهن هوندو اوهان جو مڪر پوءِ مون سان مڪر ڪريو

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ○ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ○

هلاڪي آهي انهيءَ ڏينهن ڪوڙ ڀائيندڙن لاءِ تحقيق پرهيزگار ڇانون ۾ ۽ چشمن ۾

وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ○ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ○

۽ ميون ۾ جيڪي خواهش ڪندا کائو ۽ پيئو مزي سان انهيءَ سبب جو هيئو ڪندا

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ○ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ○ كُلُوْا

وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ○ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ○

۽ نفعو وٺو ٿورڙا ڏينهن تحقيق اوهين ڪافر آهيو — هلاڪ ٿيندا ان ڏينهن ڪوڙا

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ○ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ○

۽ جڏهن چئبو ٿي انکي ته نماز پڙهو ته نٿا پڙهن — هلاڪ ٿيندا ان ڏينهن ڪوڙا

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پوءِ ڪهڙي گالهه کي سواءِ قرآن جي ويسهندا

سُورَةُ النَّبَإِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ○	وَهِيَ أَرْبَعُونَ آيَةً
سورة النبا نازل ٿي مڪي ۾	ساڻ نالي خدا بخشڻهار مهربان جي	منجهس چاليه آيتون ۴۰ آهن

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ○ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ○ الَّذِي هُمْ فِيهِ

ڪنهن شيءِ بابت پڇن ٿا — وڏي خبر کان — ڪنا قرآن وڏي — جنهين ۾ اهي

مُخْتَلِفُونَ ○ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ○ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ○ أَلَمْ نَجْعَلِ

تڪرار ٿا ڪن — خبردار سگهو ئي ڄاڻندا — پوءِ سگهو ئي ڄاڻندا — ڇا نه ڪيوسون

الْأَرْضَ مِهَادًا ○ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ○ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ○ وَجَعَلْنَا

زمين کي وڇائڻ — ۽ جبلن کي ميخون — ۽ جوڙ جوڙ ڪري پيدا ڪيوسون انکي جوڙا نر مادي جوڙا — ۽ ڪيوسون

نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ○ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ○ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ○

ننڊ اوهان جي راحت — ۽ ڪيوسون رات کي ڍڪ — ۽ ڪيوسون ڏينهن کي وقت روزي جو

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ○ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ○

۽ اڏياسون اوهان جي مٿان ست آسمان محڪم — ۽ ڪيوسون آسمان ۾ چمڪندڙ ڏيئو ٻرندڙ ان ۾

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ○ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ○ وَ

۽ نازل ڪيوسون آسمان ڪنا ڪڪرن ۾ پاڻي وهندڙ — پيدا ڪريون ان سان اَن ۽ اوڀر ۽

جَنَّاتٍ أَلْفَافًا ○ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ○ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ

باغ گهاٽا — تحقيق ڏينهن نبيري جو آهي وقت معين ڪيل — جنهن ڏينهن ڦوڪبو صور ۾

فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ

پوءِ ايندا ماڻهو فوجون فوجون ۽ اپٽيا ويندا آسمان پوءِ هوندا دروازا دروازا ۽ ڌڪيا ويندا جبل

فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝ لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ۝

پوءِ ٿيندا رڃ تحقيق دوزخ هوندو جاءِ ڪٽڻ جي سرڪشن لاءِ جاءِ موٽڻ جي

لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا حَمِيمًا

ٽڪندا انهيءَ ۾ ڪيترائي حقبا نه چکندا انهيءَ ۾ راحت ٿڌڪ جي نه پيئڻ شراب لذت جو مگر گرم پاڻي

وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ وَ

۽ رت پونءِ جزا ڏني ويندي مناسب تحقيق اهي نه ڊڄندا هئا دنيا ۾ حساب کان ۽

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَن

ڪوڙ ڀانيائون آيتن کي ۽ هر شيءِ لکي ڇڏي اٿئون لوح محفوظ ۾ پوءِ چکو هاڻ نه

نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝

وڌائينداسون توهان کي مگر عذاب تحقيق پرهيزگارن لاءِ ڪاميابي جي جاءِ آهي باغ ۽ ڊاک

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا

۽ ڪنواريون هم عمر ۽ پيالا ڀريل نه ٻڌندا انهيءَ ۾ فضول ڳالهيون ۽ نه

كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ڪوڙ جزا آهي رب جي طرفان بخشش حساب سان رب آسمانن ۽ زمين جي

وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ

۽ جيڪي انهن جي وچ ۾ آهي رحمان نه طاقت رکندا ان سان ڳالهائڻ جي جنهن ڏينهن بيهندو روح

وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

۽ ملائڪ صفون ٻڌي نه ڳالهائيندا مگر جنهن کي اجازت ڏيندو رحمان ۽ چوندو ٺيڪ ڳالهه

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ

اهو ڏينهن سچو آهي پوءِ جيڪو گهري ته ڪري پنهنجي رب ڏانهن جاءِ موٽڻ جي اسان ڊيڄاريو آهي توهان کي

عَذَابًا قَرِيْبًا ۚ يَّوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ

عذاب کان جيڪو ويجهو آهي جنهن ڏينهن ماڻهو ڏسندو جيڪو اڳي موڪليو سندس هٿن ۽ چوندو ڪافر

سُوْرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ	يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا ۝	وَاٰيَاتُهَا سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ
سورة النازعات نازل ٿي مڪي ۾	ڪاش هجان ها آءُ خاڪ	منجهس ڇائيتاليه آيتون آهن ٤٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

ساڻ نالي خدا بخشيندڙ مهربان جي

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ۝ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ۝ وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ۝

قسم آهي تن ملائڪن جو جي ڪڍن روح مومنن جا ساڻ سهولت ۽ تن ملائڪن جو جي نازل ٿين ڪنا آسمان

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ۝ فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝

پوءِ هلندڙن ساڻ جلدي ۽ جي ملڪ تدبير ڪندڙ ڪرڻ وارا فرمان جا آن ڏينهن ڌڪي جي ڌڪ يا ڌڪڻ ماڻهن کي

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ۝ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝

لڳندا سين سڀ هن جا ٿڌا آن جا پڇاڙيءَ ۾ ٻيو ڦوڪو قلب ڪافرن جا آن ڏينهن پريشان هوندا اکيون انهن جون خوار ٿيل هونديون

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِى الْحَافِرَةِ ۝ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ۝

جي چوندا هئا دنيا ۾ ته ڪيئن اسين ٿينداسون قبرن منجها ڪڍيا وينداسون ڳالهه جڏهن هونداسون هڏا سڙيل

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝ فَاِذَا هُمْ

چوندا هئا موٽڻ اسان جو ان وقت ۾ ڄڻ ته آهي ۽ پوءِ ناهي اهو قيامت مگر هڪ هيبتناڪ آواز پوءِ اوچتو

بِالسَّاهِرَةِ ۝ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ۝ اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ

هوندا منجهه ساهره ۾ ڇا آئي توکي ڳالهه موسيٰ جي جڏهن سڏ ڪيو انکي خدا منجهه وادي

الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۝ فَقُلْ هَلْ لَّكَ

پاڪ نالو جنهن جو آهي طويٰ ته وڃ طرف فرعون ڏانهن تحقيق اهو ٿيو آهي سرڪش پوءِ چئو انکي ته ڇا توکي طرف

اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ۝ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ۝ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ۝

پاڪ ٿيڻ جي ڪنا ڪفر ۽ وات ڏيکاريان توکي خدا جي مان ڊڄين تون پوءِ ڏيکاريائين انکي معجزو وڏو

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۝ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ۝ فَحَشَرَ فَنَادٰى ۝ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ

پوءِ ڪوڙو ڄاتائين ۽ نافرماني ڪيائين. وري پٺ ڏيئي ڪوشش ڪندو رهيو. پوءِ گڏ ڪيائين پوءِ سڏ ڪيائين. پوءِ چيائين ته آءٌ اوهان جو

الْاَعْلٰى ۝ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً

تمام مٿاهون. پوءِ ورتو خدا انکي ساڻ عقوبت پوئين ۽ اڳين جي. تحقيق ان ۾ نصيحت آهي

لِّمَنْ يَّخْشٰى ۝ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ۚ بَنٰهَا ۝ رَفَعَ سَمْكَهَا

ڊڄندڙن لاءِ. ڪي اي قريشيا تمام ڏاڍا آهيو خلقت ۾ ڪ آسمان اڏيو خدا. مٿاهين ڪيائين ڇت انجي

فَسَوّٰىهَا ۝ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ۝ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ

پوءِ برابر ڪيائين ۽ اونداهي واري ڪيائين رات ۽ روشن ڪيائين ڏينهن. ۽ زمين کي بيجا ان کان پوءِ

دَحٰىهَا ۝ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ۝ وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ۝ مَتَاعًا

ڍگهاريائين. ڪڍيائين ان منجهان پاڻي انجو ۽ گاه انجو. ۽ جبل مضبوط ڪيائين زمين جيون. نفعا ڏيو

لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ۝ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ۝ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ

اوهان ۽ ڍورن اوهانجا. پوءِ جڏهن ايندي قيامت وڏي. ان ڏينهن ياد ڪندو

الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ۝ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ۝

ماڻهو جيڪي ڪمايائين. ۽ ظاهر ٿيندو دوزخ ڏسندڙن لاءِ. پوءِ جنهن ڪفر ڪيو

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ خَافَ

۽ ڏنائين دنيا آخرت تي. ته دوزخ رهڻ جاءِ انجي. ۽ پر جيڪو ڊنو

مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۝ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ۝

مٿي اڳيان خدا جي کان ۽ جهليائين نفس کي حرص کان. ته بهشت رهڻ جاءِ انجي

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۝ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ۝

پڇن ٿا ڪافر توکي قيامت جي ته ڪڏهن ايندي. ڪهڙي ۾ آهين تون ذڪر انجي کان

اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ۝ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ۝ كَاَنَّهُمْ

يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰهَا ۝

جهڙي ڏينهن ڏسندا قيامت کي ته ڄڻ ته ترسيا نه هئا دنيا ۾ قبر ۾ مگر پويون پهر ڏينهن جو يا اڳيون پهر

اِثْنَتَانِ وَ اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ
منجهس ٻائيتاليهه آيتون آهن	ساڻ نالي خدا جي بخشڻهار مهربان جي	سورة عبس نازل ٿي مڪي ۾

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ۝ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ۝ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰىٓ ۝

گهنڊ وڌائين نبي ڪريم منهن ڦيرائين جڏهن آيو وٽس الله جو صحابي انڌو ۽ ڪهڙي خبر توکي ته ڪافر پاڪ ٿيندو يا

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝ فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ۝

نصيحت قبول ڪندو ته پوءِ نفع ڪندي انکي نصيحت پر سو ڪافر جو مالدار آهي پوءِ تون انکي سامهون ٿو ٿئين

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۝ وَهُوَ يَخْشٰى ۝ فَاَنْتَ

۽ ناهي توتي ڪجهه جيڪڏهن نه پاڪ ٿيندو ڪافر ۽ جو صحابي اچي توٽ ڀڄندو ۽ اهو ڊڄندو آهي پوءِ تون

عَنْهُ تَلَهّٰى ۝ كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۝ فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝

ان کان ٿو منهن ڦيرائين حق ۾ تحقيق منجهان سو نصيحت آهي پوءِ جهڪي وٺي سو قبول ڪري هي سو سڳورين ورقن ۾ منجهان

مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝ قُتِلَ الْاِنْسَانُ

بلند ۽ پاڪ آهن جي منجهن هٿن ملڪن لکندڙن لوح محفوظ جي آهن جي عزت وارا ۽ نيڪو ڪار آهن ڇا ڪ

مَآ اَكْفَرَهٗ ۝ مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ۝ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۝

جو جهڙو ڏاڍو آهي گهڻو ناشڪر ته ڪهڙي شيء مان خلقيو خدا انکي ڪنا ڦڙي مني جي برابر ڪيائين انکي پوءِ درجي ۾ رکيائين

ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ۝ ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ۝ ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ۝ كَلَّا

پوءِ وات ڪشادي ڪيائين انکي پوءِ ماريائين انکي پوءِ قبر وارو ڪيائين انکي پوءِ جڏهن گهرندو جياريندو انکي حق آهي

لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهٗ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖٓ ۝ اَنَّا صَبَبْنَا

اڃان نه ادا ڪيو جيڪي امر ڪيائين انکي پوءِ مرد ڏسي ماڻهو طرف طعام پنهنجي آسين هاريون ٿا ڪري منجهان

الْمَآءَ صَبًّا ۝ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۝ فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ۝ وَّعِنَبًا

پاڻي ساڻ حڪمت پوءِ چيريوسون زمين کي ساڻ حڪمت پوءِ اڀاريا سون ان منجها اَن ۽ ڊاک کي

وَّقَضْبًا ۝ وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًا ۝ وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ۝ وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ۝

۽ ڪاهه ۽ زيتون ۽ کجيون ۽ باغ گهاٽا ۽ ميوو ۽ گاهه سڪل

مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ۝ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۝ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ

نفعو اوهان لاءِ ۽ وهتن اوهانجن لاءِ پوءِ جڏهن ايندي قيامت هڪل ساڻ اُن ڏينهن ڀڄندو ماڻهو

مِنْ اَخِيْهِ ۝ وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ۝ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ۝ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ

ڀاءُ پنهنجي ۽ ماءُ پنهنجي ۽ پيءُ پنهنجي ۽ عورت پنهنجي ۽ پٽن پنهنجن سڀڪنهن کي

يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ۝ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ

اُن ڏينهن پنهنجو غم هوندو ونڊيندڙ حيا ٻين کي منهن مؤمنن جا اُن ڏينهن روشن ۽ کلندڙ

مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝ وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا

۽ سرها هوندا ۽ منهن ڪافرن جا اُن ڏينهن مٿن دونهون هوندي . ڍڪيندي رنگيا

قَتَرَةٌ ۝ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝ ع

ڪاراڻي اُهو اهي ڪافر بڇڙا

سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	وَهِيَ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً
سورة التڪوير مڪي آهي	ساڻ نالي خدا بخشيندڙ ۽ مهربان جي	منجهس اُڻٽيهه ٢٩ آيتون آهن

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ۝ وَاِذَا الْجِبَالُ

جڏهن ڏينهن سج ويڙهبو ۽ جڏهن ڏينهن تارا ڇڻندا ازمين تي ۽ جڏهن ڏينهن جبل

سُيِّرَتْ ۝ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ۝

هلايا ويندا ۽ جڏهن ڏينهن اُٺيون ڏهه مهينون ڳاڀڻ ڇڏيون ويندڙ ۽ جڏهن ڏينهن جانور گڏ ڪيا ويندا حساب لاءِ

وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ۝ وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ

۽ جڏهن ڏينهن دريا ٻرندا ۽ جڏهن ڏينهن ساهه گڏ ٿيندا جنس ساڻ ۽ جڏهن ڏينهن ٻارڙي جيئري پوري وئي

سُئِلَتْ ۝ بِاَيِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ۝ وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝ وَاِذَا